

(TRẦN THỦ BÌNH LONG – THƯỢNG KỲ QUẢNG TRỊ

*Chân thành cổ chất đầy xương máu
Anh hùng ôm nỗi hận thiên thu...)*

*Xin cùng tôi thấp nén hương lòng tưởng niệm các anh hùng tử sĩ của Tiểu đoàn 5 Nhảy dù
QLVNCH trên chiến trường
An Lộc-Quảng Trị 1972. Tưởng nhớ đích thân “Minh Hiếu”*

Việt-Long (GĐMĐ/D.C.)

Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù già từ An Lộc, hẹn với Cổ Thành:

=====

Ba Tiểu đoàn Nhảy dù 5,6,8 thuộc BCH/Lữ đoàn 3 dưới quyền Đại tá Lê Quang Lương tăng cường cho mặt trận Bình Long- An lộc, sát vai cùng nhiều đơn vị bạn quân thảo với trên 3 sư đoàn cộng quân từ trung tuần tháng 4 đến cuối tháng 6/1972. Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù dưới quyền Trung Tá Nguyễn Chí Hiếu, “Minh Hiếu”, từ An Lộc trở về căn cứ Ngô Xuân Soạn ở Tam Hiệp lúc gần cuối tháng 6.

Tôi, lúc đó là trung úy Nguyễn Tiến Việt, “Đại Cò Việt”, lên làm đại đội trưởng đại đội 51 trong An Lộc từ khi đại úy Trương Đăng Sỹ “Sỹ Biên” bị thương, di tản. Lúc lên đường hành quân, đại đội 51 chất đầy 5 chiếc GMC, anh Sỹ và truyền tin đi xe Jeep. Cả tiểu đoàn hùng binh mũ đỏ, quân phục láng o, súng sạch đẹp như ngày khám xét, ngồi chật 30 xe quân vận, chưa nói đến xe tăng và pháo binh cùng cả một lữ đoàn hành quân bộ, khí thế đổ thành nghiêng nước.

Một lần xuống xe lúc nửa đường tới Chơn Thành, một đợt tấn công, bóng dáng nhỏ thó của thiếu tá tiểu đoàn phó Lê Hồng đứng sừng sững trên mặt đường nhựa trong làn mưa đạn địch phát bản đồ thúc xung phong, hai đại đội 53,54 tung 200 quân hàng ngang tràn qua mặt đường như sóng vỡ bờ, diệt liên hoàn chót gần 100 VC đóng sát quốc lộ 13, đếm trên 40 xác cộng quân và vô số vũ khí. Trực thăng võ trang UH-1B còn đuổi tàn quân VC tuốt trong rừng sâu, rocket, đại liên bắn xoẹt đùng tặc tặc như trống múa lân...

*

*

Sau đó là trận phản phục kích bắc Chơn Thành trên QL13, rồi gần ba tháng trường đánh trộn trâu vùi dập với địch quân quanh An Lộc và trong thành phố. Đổ trực thăng xuống chân đồi Gió hôm 17 tháng 4, sáng hôm sau TĐ5ND nhắm hướng tây hành quân vào An Lộc.

Địch phục kích chặn đánh trong rừng cao su, bị đẩy lui lập tức. Tiểu đoàn chia đội đóng thế ở dốc trên hai đồi cách thành phố chừng 2 km hướng đông nam. Đêm xuống hai trung đoàn địch tấn công. Trung úy cố vấn Cover gọi smart bomb 500 pound thả một trái một sát tuyến đại đội 51, dập tắt ngầm đợt xung phong của tiểu đoàn địch. Sáng ra đếm 30 xác sát tuyến và vô số súng ống. Vừa thu dọn rút về hướng tiểu đoàn, qua con suối giữa, thì địch gom một đại đội quay lại

bất ngờ quật một mũi vu hồi. Khá khen cho địch quân thiện chiến, nhưng các con xung phong đông như kiến vào vị trí trống, lãnh M79 toi bời, chạy ra không kịp.

Lực lượng chính xung phong vào tuyến tiểu đoàn. “Minh Hiếu”, “Chí Bệu” (trưởng ban 3) đứng thẳng trên nóc hầm điều chỉnh air show. Phản lực và Cobra Mỹ luân phiên từng pass một đánh bom và rocket theo hướng thẳng góc với nhau block hai mặt tiểu đoàn, nhuyển chưa từng thấy. Quân ta đứng nhìn VC chạy bom xuống suối, thì Cobra tọc tọc xịt rocket xoẹt đùng dọc lòng suối cạn. Quân ta ôm súng há mỏ sau cây cao su nhìn VC sinh Bắc tử Nam không đếm kịp. Địch tung xác đầy rừng, nhưng tiểu đoàn chưa lấy được bao nhiêu súng thì đã vội rút chạy marathon vào An Lộc, bỏ cả nồi niêu xoong chảo: B-52 trên đường bay tới đánh mục tiêu.

Đến cạnh nam thành phố nhìn sang Xa Cam, chưa kịp đào hầm hố thì VC pháo kích, tấn công. Quân ta của hai đại đội 53,54 bám gốc cao su chống trả, may sao cối 82 pháo trật, ta lẩn ra và tung quân phản xung phong truy kích. Đại úy Dũng 54, “Dũng Sĩ” hy sinh ngay trận này.

Ba đại đội 50, 52, 53 tổn thất nặng trong rừng cao su Xa Cam Xa Cát trong vòng nửa tháng. Tiểu đoàn phó Lê Hồng đã trúng thương trong trận đoạn chiến ở QL13 trên đường tới Tàu Ô. Năm đại đội trưởng, thì Dũng Sĩ 54 hy sinh, Từ Khánh Sinh 50, “Sỹ biên” 51 và Hồ Tường 52 bị thương, đều bị ở Xa Cam Xa Cát. ĐĐT53 Hải Thần cũng cùng số phận. 50, 52, 53 gom lại chưa bằng một đại đội lúc nhập trận, phải ở cạnh BCH tiểu đoàn làm trừ bị cuối.

*

Bò Tát Quán Thế Âm, phải, chỉ có Ngải, đã ban phép lạ cho tôi đứng đội trời tới phút chót, sau hơn chục lần rách áo, thủng quần, đạn bút quai nón sắt, mà chỉ xây sát chưa đủ báo cáo chiến thương, trong khi đồng đội ngã như rạ ở xung quanh. Đại đội 51 của tôi và 54 của trung úy Nguyễn Vũ Dương chỉ còn mỗi đơn vị từ 40 đến 60 quân khiên dụng, dựa nhau đội pháo đập mình đánh giặc, giải toả và giữ vững phòng tuyến nhà thương An Lộc ở phía tây, đối diện ty công chánh và toà nhà cải huấn kiên cố cách đó chừng 500 mét, bẻ gãy nhiều đợt tấn công của địch.

Sau lúc trình diện đại tá Lê quang Lương trong compound của tướng Nhựt, tôi và Dương dẫn đại đội đội pháo chạy qua ty cảnh sát và nhiều dây phở đồ nát còn dính đầy máu vì pháo kích, vượt qua bộ tư lệnh chiến trường, nhắm tới nhà thương và ty công chánh. Tôi được chọn vị trí, bèn chọn phòng thủ chính diện hướng tây, làm tấm khiên thép cho bộ tư lệnh của tướng Lê Văn Hưng. Compound chỉ huy chiến trường của vị tướng anh hùng chỉ cách một con phố nhỏ phía sau. Dương thủ vị trí trừ bị bên trái.

Một đêm 700 trái 105mm và 155mm toàn đạn delay từ hướng Cần Lê phóng về, ù ù vèo vèo sát mái tôn bệnh viện bên tôi tưởng chừng tốc mái, nhưng rớt qua nỏ chìm sập nhà toi bời bên Dương, Dương bị đè vẹo xương sống, không chịu knock-out, quý thần đếm chưa tới 10 đã lồm cồm bò dậy chỉ huy, giữ vững vị trí và tải thương anh em ra phía sau.

Cộng quân mở hai đợt tấn công đêm, dùng chiến thuật đặc công. Chúng chưa biết đang đụng phải Nhảy dù mới vào trạm tuyến, từng nắm tầy các công trường cộng quân quá rõ. Anh em tôi thấp sáng đêm không ngủ bằng lửa đỏ của 12 thùng lựu đạn, bò ra sát đường ném qua, không nổ

một tiếng súng, giết vô số địch bên kia đường, khu vực ty công chánh, chỉ tức là không thể qua lấy súng. Không tên nào lọt qua tới bên Dương 54.

Gần sáng, C-130 bao vùng bắn spector và stinger. Từng phát từng phát, tóe tóe bùng bùng, lửa toé pháo bông đẹp như mơ. Cộng quân định dở trò một đợt gần sáng, phải bung hàng chạy tán loạn, làm mỗi cho cây đại liên M60 thiện xạ của hạ sĩ Sơn và cây M79 bách phát bách trúng của trung sĩ Đồng, tới lúc đó mới khai hoả. Đang vui nhộn um sùm thì spector tóe bùng một phát cuối trúng ngay cái container chứa nước đặt trên bệ cao phía cạnh bắc của nhà thương, ngay phòng tuyến của chuẩn úy Ngưỡng. Hên quá, một em bị thương nhẹ. Xạ thủ Mỹ từ cao độ 12,000 feet báo là thấy chiến xa địch nằm ở đó!

Có đêm được lệnh chờ đánh xe tăng địch. Đại đội xé lẻ đóng chốt rộng và sâu, theo binh thư Sư đoàn Dù vừa huấn luyện. Ba toán chống tăng phục kích chân chim từ ngã tư trở vô. XM-202 bắn được 4 hoả tiễn liền nhau, cho lên tháp nước, nằm im chờ nổ liền 4 phát mà không bắn cháy được nó là phải đu dây phóng xuống. Sáu tổ hoả lực sẵn sàng bọc lưng cho khinh binh vắc M72 đuôi bắn vào đuôi xe tăng. Nhưng chưa tới 11 giờ đêm, C-130 lên vùng, đập tóe tóe bùng bùng tung bùng trong rừng cao su phía tây, minigun réo như bò rống tới gần sáng. Các bạn bộ binh nói có thấy lửa bùng như xe tăng cháy trong rừng. Sáng rõ, SA-7 từ mặt phía bắc phóng lên. Làn khói leo cao leo cao mãi. Hồi hộp sợ máy bay rớt, quân ta ngóng cổ nhìn theo, thấy cục lửa bám vào hông chiếc C-130. Nó bay vòng lại, xả minigun “bò rống” xuống điểm phát pháo, rồi mang cả đóm lửa bay về. Hên quá!

*

*

Hai bên đối diện cầm cự suốt gần hai tháng qua con đường nhựa rộng chừng năm mét. Địch đánh kiểu gì cũng bẻ gáo với Nhảy dù. Tôi chưa là một đại đội trưởng đủ kinh nghiệm và tự tin để dám tung hơn 50 sinh mạng anh em tấn công một lực lượng địch có trừ bị mạnh, có ưu thế về hoả lực và địa thế. Bên ta không có yểm trợ hoả lực pháo binh. Cả mặt trận An Lộc lúc đó chỉ có được đúng hai cây súng cối 81 ly, đạn được hạn chế tối đa, nhưng hoả lực không yểm rất mạnh, giúp đỡ rất lớn cho việc phòng thủ.

Tất cả các căn cứ hoả lực pháo binh từ An Lộc sang hướng tây đều lọt vào tay địch, chúng sử dụng để pháo bên ta suốt ngày đêm. Vậy mà mọi cuộc tấn công của địch đều bị quân Dù bẻ gãy. Trung đoàn địch đóng bộ chỉ huy trong trại cải huấn, điều động bổ sung quân số cho tuyến trước mặt tôi, nhưng mon men đánh vô bao nhiêu là bị anh em mũ đỏ chúng tôi hốt gọn bấy nhiêu. Nhưng bên tôi bung ra cũng không được vì toà nhà trại cải huấn kiên cố với tường cao, hoả lực yểm trợ trực tiếp cho quân địch bằng súng không giật và B-41 trực xạ từ trên cao xuống khu vực nhà đồ trống trải của ty công chánh, có lúc quân ta đã nhào qua chiếm được nhưng không thể giữ được tới một ngày, phải rút về để tránh tổn thất vô ích. Skyraider đánh bom nhà cải huấn bị trúng SA-7, phi công VN thiết giỏi, còn xả bom và ngóc đầu máy bay lên, nhảy dù ra, rớt qua phía bộ binh ta ở hướng nam.

Đại đội bộ binh tăng cường cho tôi, có được đầu hơn 20 quân, tôi nhờ đóng giữ sườn cánh phải, hướng bắc, ít khi phải nổ súng. Ông trung úy đại đội trưởng hơn tôi 10 tuổi, dong dong cao, có bộ râu đẹp, lúc nào cũng lạc quan và hài hước, thích nói chuyện về phụ nữ, có hôm anh làm cả

hầm chỉ huy cười âm ỹ giữa lúc đạn pháo kích bay ào ào qua mái tôn... Đại đội 51 của tôi cũng bị tổn thất trung bình.

Ngoài giao chiến, bắn sê, đại bác và súng cối mỗi ngày pháo kích lai rai hằng trăm trái, không cách gì thoát nổi. Trên hai tháng trời, tôi mất nhiều em út thân yêu. Nhớ nhất là binh nhứt Hiền, người Quảng Trị, phụ xạ thủ đại liên, từng bắn lui cả một đại đội địch đang lấp ló xung phong lúc Lữ đoàn đoạn chiến ở QL13 để lên trục thẳng vào An Lộc, tôi dành cây M60 bắn tiếp, để chú kéo M72 thả tung một khẩu đội 75 li không giựt đang mon men đặt súng cách 200 mét để trực xạ trung đội tôi đang nằm lại chống cự quân truy kích, bao chót cho cả Lữ đoàn.

Sau khi phản lực đánh tung lên trời đại đội địch trong đội hình tấn công từ bên kia đường QL13, chúng tôi mới khiêng được xác trung úy Kiều Nại vừa chết vì pháo cối ngay đó, còn nóng hổi, về tới căn cứ hoả lực. Trong An Lộc Hiền còn bắn sê hạ 7 tên địch phía bên ty công chánh. Rồi em bỏ mình vì một viên bắn sê.

.. An lộc an bình, Lữ đoàn Dù chúng tôi với ba tiểu đoàn 5,6,8 kéo ra, thay phiên nhau bưng chốt dọc QL13 tới căn cứ Tân Khai để về Sài Gòn... Đánh nhau trong rừng cao su rất “sòng phẳng”. Bên nào thiện chiến hơn là thắng, dù trong điều kiện yểm trợ tiếp vận chênh lệch. Trong số ba tiểu đoàn mũ đỏ này chỉ có Tiểu đoàn 6 Nhảy dù là gần đủ quân số, vừa từ Tân khai đánh ngược lên bắt tay với Lữ đoàn. Hai tiểu đoàn 5 và 8 chỉ còn chừng ¼ quân số. .. Những chốt kiềng dọc đường đều bị nhổ sạch, hoặc địch buộc phải rút vào sâu tránh quân Dù, chờ Dù đi qua lại ra chặn đường trở lại... Tướng Hollingsworth ra lệnh cho trục thẳng Mỹ phải bốc hết lữ đoàn trong ngày, ở cạnh phía nam căn cứ Tân Khai. Tiểu đoàn trưởng TĐ5ND, “Minh Hiếu”, chấp thuận ý kiến của tôi đề nghị bốc quân ngay trên quốc lộ, tránh được hoả tiễn 107 ly và 122 ly bắn qua đầu sang hết cánh rừng phía đông...

